

Külföldi hírek,

karaszemle

BESZÁMOLÓ A VIII. NEMZETKÖZI SZPELEOLÓGIAI KONGRESSZUSRÓL

Hét, Európában megtartott Nemzetközi Szpeleológiai Kongresszus után a nyolcadiknak megrendezésére a tengerentúlon, az Amerikai Egyesült Államokban került sor. Színhelyül a kongresszus szervező amerikai barlangkutatók a Kentucky állambeli Bowling Green városka egyetemét választották. Azért esett a választás más látszólag kedvezőbbnek tűnő lehetőségek mellőzésével e kisváros nem nagy múltú és nem is nagyszabású egyetemére, mert a közelben elterülő karsztvidék mélyén húzódik Földünk legnagyobb kiterjedésű barlangja, a 360 km hosszúságú Mammut-barlangrendszer.

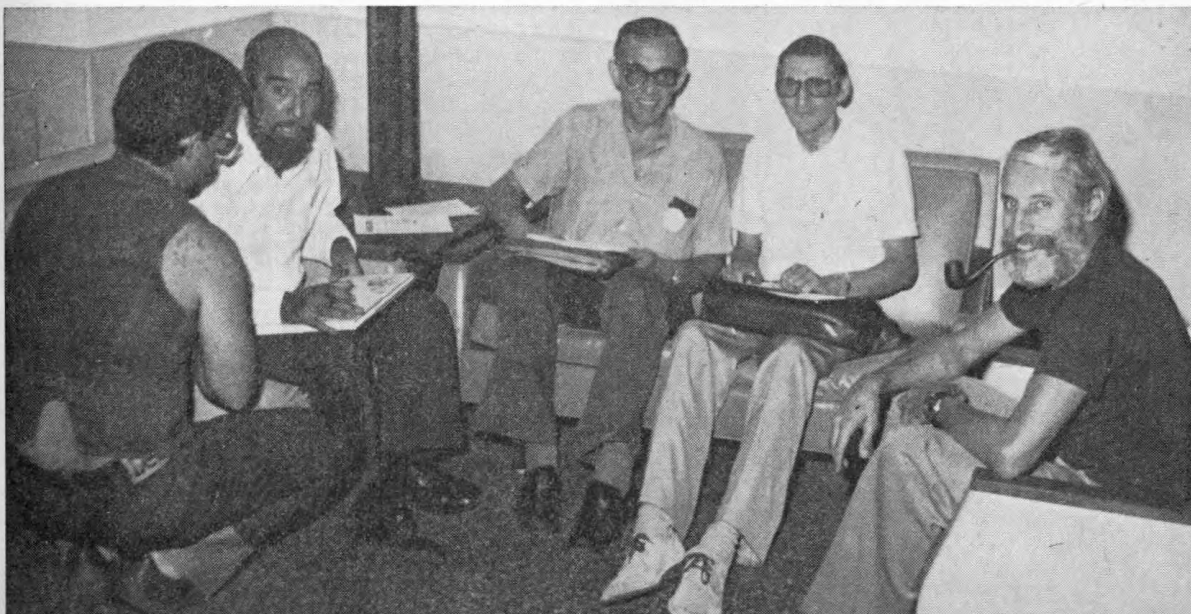
A kongresszus előtti hétre több kirándulást, tábor és szimpóziumot készített elő a szervező bizottság. A kongresszusra érkező magyar barlangkutatók egy csoportja az Alabama állambeli Huntsville város környéki karszt barlangjait kereste fel, mások az Indiana állambeli Bloomington vidékével ismerkedtek, a magyar Barlangi Mentőszolgálat vezetője a bloomingtoni Indiana Egyetemen meg-szervezett Nemzetközi Barlangi Mentési Szimpóziumon vett részt.

Július 18-án, szombaton délután került sor Bowling Greenben a kongresszus ünnepélyes megnyitására. Ez bizonyult a legnépesebbnek az eddig megrendezetttek között, a regisztrált (tehát a részvételi díjat befizetett) résztvevők száma 1074 fő volt, közel kétszer annyi, mint az előző, angliai kong-

resszuson, de valójában ennél jóval többen gyűltek össze Bowling Greenben. Legtöbben természetesen a hazaiak és a szomszédos kanadaiak voltak, de nyomban utánuk már a népes európai delegációk következtek: a franciák 134, az NSZK-beliek 38 és a magyarok 32 fős regisztrált létszámmal. Bár az eddigi nyolc közül ennek a kongresszusnak a színhelye esett legtávolabb hazánktól, mégis ezen vettek részt legnagyobb számban magyar barlangkutatók.

A megnyitás napján este plenáris ülésen hangzot-tak el előadások az Egyesült Államok karsztvidékeiről és barlangjairól. Másnap, vasárnap reggel megkezdődtek és öt napon át tartottak a kongresszus munkanapjai. Szekciókban és alszekciókban, valamint bizottsági üléseken több száz beszámoló referátum és szakelőadás hangzott el. A magyar résztvevők közül dr. Láng Sándor a negyedkori klímaváltozásoknak a barlangi kitöltések rétegsoraiban való tükröződéséről tartott előadást, dr. Dénes György a magyar Barlangi Mentőszolgálat szervezőiről és eredményeiről, valamint a Nemzeti Barlangi Mentési Bizottság tevékenységéről számolt be, Székely Kinga dr. Nógrády Györggyel közösen terjesztett elő referátumot a barlangkutatók és mikrobiológusok együttműködéséről, Székely Kinga ezenkívül tájékoztatást adott a barlangvédelem magyarországi helyzetéről és problémáiról, dr. Kósa

Eszmecsere a kongresszus szünetében (A. N. Jimenez, A. Cigna, H. Trimmel, A. Eraso)

Attila két előadásban és még további diavetítéseken ismertette a líbiai gipszkarsztokat és azok barlangjait, Hegedűs Gyula pedig a barlangok lezárásával kapcsolatos természetvédelmi tapasztalatokról számolt be a kongresszuson.

A szervező bizottság két vaskos kötetben még a kongresszus előtt kiadta a kiírt határidőig beérkezett 319 előadás és referátum anyagait. Ezek gazdag forrásai a barlangkutatással kapcsolatos tudományos és gyakorlati eredményeknek.

A szekciók párhuzamos előadóülései és az egyidejűleg bonyolódó bizottsági ülések mellett rendszeresen folytak film- és diavetítések, kiállítások mutattak be tudományos, foto, műszaki, biztonságtechnikai és felszerelési anyagokat; folyamatosan árusították műszaki, felszerelési és könyvkiadó cégek, de az egyes országok küldöttségei, csoportok és magánszemélyek is áruikat, illetve kiadványaikat; nap mint nap indultak kiránduló autóbuszok a Mammot-barlangba, valamint a környék más barlangjaiba és a közeli nagyvárosok egyéb látnivalóihoz. Az eseményekről a kongresszus naponta megjelenő újsága, a *The Troglodyte Daily* adott hírt. Nem volt még speleológiai kongresszus, amelyik ennyire gazdag, ilyen sokrétű, párhuzamos programokat kínált volna tudományos és sport érdeklődésű résztvevőinek egyaránt, mint a Bowling Greenben megrendezett. De a program bőségének megvolt a hátránya is: gyakran lemaradt az ember egy-egy értékes előadásról, bemutatóról vagy fontos bizottsági ülésről, mert az egybeesett valami más fontos eseménnyel vagy kötelezettséggel. Ezért a kongresszus résztvevőinek a vaskos programfüzet alapos áttanulmányozása után, gondos mérlegeléssel kellett összeállítaniuk napirendjüket.

Egy kongresszus természetesen nem csak szakülésekből és tanulmányi kirándulásokból áll, de a szervezetek és emberek közötti kapcsolatok építésének és ápolásának színhelye is. Erre bőséges alkal-

A kongresszus emléktárgyainak árusítása (Hegedűs Gy. felvételei)

mat nyújtottak a kongresszus változatos rendezvényei, köztük egy énekkari bemutatóval összekapcsolt barlangi fogadás, és a kongresszus záróülését megelőző délután a kempingben megrendezett összejövetel, amelyet egy hatalmas pajtában hangulatos esti program követett, ahol dixiland, country és western zenére táncoltak a kongresszus fiatal és idősebb résztvevői egyaránt.

Július 23-án, csütörtökön délelőtt még folytak a bizottsági ülések és a szekciók előadóülései, délután pedig sor került a Nemzetközi Speleológiai Uniónak a kongresszust lezáró közgyűlésére, amelyen a magyar delegációt dr. Láng Sándor és dr. Kósa Attila képviselték. A közgyűlés szavazással döntött a következő, IX. Nemzetközi Speleológiai Kongresszus színhelyéről, amelynek megrendezési jogát 1985-re Spanyolország kapta meg. Megválasztotta a közgyűlés az Unió vezetőit is. A következő négy évre az Unió elnöke a spanyol dr. Adolfo Eraso professzor lett, főtitkárrá ismét az osztrák dr. Hubert Trimmel professzort választották meg.

Az Unió választott tisztségviselői között két magyar kutató szerepel: dr. Kessler Hubertet a Barlangterápiai Bizottság titkárává, dr. Dénes Györgyöt a Nemzetközi Barlangi Mentési Bizottság titkárává választották ismét meg.

A záró közgyűlést követő napon, pénteken egésznapos közös kirándulásra utaztak a kongresszus résztvevői a Tennessee állambeli Cumberland-barlanghoz, ahol napközben jó hangulatban ismerkedtek a környék látnivalóival, este pedig a pompás cseppkőbarlang megtekintése után gála bankettre került sor. A barlang fényesen kivilágított hatalmas termében fehér asztalok mellett közös vacsora és hangverseny zárta a kongresszus kavargó rendezvényeinek sorát.

Szombaton, július 24-én elcsendesedett Bowling Greenben a campus, az egyetemváros. Szétszéledtek a kongresszus résztvevői. Volt, aki egyenesen hazautazott, de a külföldiek legtöbben a kongresszus utáni, több napos, szervezett kirándulásokra vagy egyéni országjárásokra indultak.

A magyar résztvevők útjai is szétváltak. Egy részük az Új Mexikó állambeli Carlsbad-barlanghoz és a környező karsztvidék bejárására utazott, másik csoport a Missouri állambeli Pyreville város környékének barlangjait járta be, de jónéhányan még több héten át, sőt páran szeptember közepéig járták az Egyesült Államok karsztvidékeit, barlangjait, nemzeti parkjait az Atlanti-óceántól a Csendes-óceán partjáig és vissza, sok-sok ezer kilométeren át.

Az Egyesült Államokban megrendezett VIII. Nemzetközi Speleológiai Kongresszus és a hozzá kapcsolódó tanulmányutak gazdag tapasztalatai nemcsak a szépszámú magyar résztvevőnek, de rajtuk keresztül az egész magyar barlangkutatásnak is sok értékes szakmai ismeretanyagot és maradandó élményt adtak, amik a hazai talajban meggyökerezve a magyar barlangkutatás számára is újabb eredményeket érlelnek majd, amelyekkel tarsolyunkban készülhetünk az 1985. évi, spanyolországi, IX. Nemzetközi Speleológiai Kongresszusra.

Dr. Dénes György